

שומרי הראש של האישים

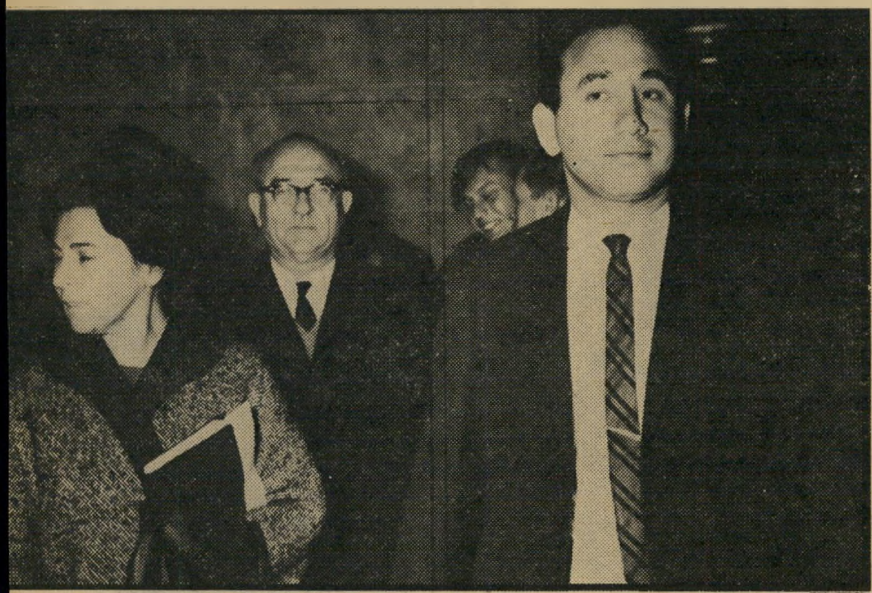
הפכו למשרתי הנושים

את מישפחתו שלו. כאשר הצטרפו עוד אישים למעגל זכר אי-השמירה האישי — כמשה שרת, פינחס לבון, משה דיין ולוי אשכול — הוגדלה החוליה. או הוחלט שלא להציג מיד את אותם שומרי-הראש לאותם ה-

לשומרי-הראש של דויד בן-גוריון היה תפקיד נוסף, שאף הוא הוטל עליהם עלידי פולה. מדי יום, בכל מקום שבו היה בן-גוריון, היה עליהם לרדת בדיוק בשעה 10 בבוקר לחנות המכולת הסמוכה למקום הימצאו של הזקן, לקנות צנצנת

פולה ודויד בן-גוריון כשהם יוצאים מבני ברק

דויד בן-גוריון ושומרי-הראש לא כמו פולה

אישים, אלא לערוך רוטציה. כל חוליה עבדה במשך שבועיים עם אישיות מסוימת, ואחר-כך התחלפה בחוליה ששמרה על אישיות אחרת. מפקדי החוליה לא רצו שתיווצר נאמנות אישית ומחויבות של שירותים בין הגורילות לשרים.

לבן ולדאג לכך שבן-גוריון יאכל אותה. בשעה 10.15 היתה פולה מתקשרת בטלפון לכל מקום שבו היה בן-גוריון, ודורשת מהגורילה דיווח, אם אכן קיבל ואכל בן-גוריון את הלבן שלו. למרות סיגנונה המחוספס של פולה בן-גוריון, אהבו אותה שומרי-הראש. בי 1965, החליטה מפא"י לקחת מבן-גוריון את מכונית-המיפלה שעמלה לרשותו, אחרי שגורש ממפא"י עם הקמת רפ"י. אחד הגורילות מיהר להציע את מכוניתו האי-

הגורילה

נענש

ראה כי רעיית ראש-הממשלה ש בא אחרי בן-גוריון, מרים אשכול, לא הסכימה עם מדיניות מפקדי-החוליה. כמה ימים אחרי שכנס אשכול לתפקידו, ביקשה מאחד משומרי-הראש "לקפוץ ל" מכולת להביא לי חלב". שומרי-הראש סייר רב בנימוס, ואמר לה: "אני מצטער, זה לא התפקיד שלי". אשכול נדהמה. "אבל לפולה הייתם עושים את זה!" טענה. כאן לא יכול היה שומרי-הראש להת-

הגורילות

והנושים

אפק, וענה לה: "את לא פולה". אותו שומרי-ראש לא ליווה עוד את אשכול. אחד האישים הפרובלמטיים ביותר היה מי שמכהן כיום כשר-החוק, ובעבר כשר הביטחון, משה דיין. הוא, ששמר על ידי סים קרובים עם הגורילות שלו, לא יכול היה להסתגל לצל תמיד. פעמים רבות היה דיין קופץ מעל גדר חצר-ביתו, וכך נס במהירות למכונית, מתניע אותה ומסתלק. עוד לפני שהגורילות הבחינו במה שקורה. אז היתה מתחוללת מהומה שלמה. שומרי-הראש היו מדווחים באלחוט על מרכז שלהם ולתחנת מישורת רמת-גן על העלמו של השר, מכוניות ונגידות היו יוצאות לחפש אותו. לרוב ללא הצלחה. פרשת בריחותיו של דיין הסתיימה אחרי רי שיחה שהיתה לו עם מפקד החוליה. המפקד הסביר לשר, כי בכל פעם שהוא מתחמק, עומדים שומרי-הראש לדין

שית לשימושו של הזקן. מאוחר יותר, שלח נדבן איטלקי, שהיה אז אלמוני, מכונית פיאט מתודרת לבן-גוריון, והצעת שומרי-הראש נדחתה בתודה. כאשר נפטרה פולה בן-גוריון, אפשר היה להבחין, ליד קיברה, בכמה גברים חסונים ונוקשים, המתייפחים כילדים קטנים. היו אלה שומרי-הראש, שפולה דרש מהם להביא לבן בן-גוריון ולרוקן את פה-הזבל. בשנתיים האחרונות לחייו היה בן-גוריון יון חולה, חלש וללא פולה. אחד משומרי-ראשו התפטר מהחוליה, והתנדב לשמש כמטפל של בן-גוריון. עד יום מותו ליווה אותו שומרי-הראש לכל אשר הלך, האכיל אותו, כתב עבורו את רשימותיו (כשבן-גוריון לא היה עוד מסוגל לכתוב, בגלל מחלת ידיו), הציע את מיטתו של הזקן ולן בביתו, כשהוא מזניח לחלוטין

חלב בחנות-המכולת, עד לטיוא הבית. אולם הגורילות אהבו את פולה בן-גוריון, העריכו את טיפולה ב"זקן" ועשו זאת ללא טרזניה, כשהם עצמם מנסים להסתיר עבודות-צדדיות אלה ממפקדיהם.

גורילות

מתייפחים

אל זלם הגורילות זכו ליחס דומה מפולה. היא עמדה עלי-כך שהם יישבו איתה במיטבה, תחת להיות מוצבים בפתח הבית. היא היתה משקה ומאכילה אותם. סקרנותה הטיבעית של פולה הופעלה גם כלפי שומרי-הראש. היא הכירה את תולדות חייו ובעיותיו המישפחתיות של כל אחד מהם. כאשר הבחינה פולה פעם, כי פניו של אחד הגורילות נפולות, היא חקרה אותו לפרש הדבר. רק אחרי מאמצים רבים, ואחרי שהפעילה את כל כישוריה החקירה שלה, הסכים שומרי-הראש לספר לה כי אשתו חולה, וכי בבית-החולים בליינטון אין מוכנים לאשפו אותה בגלל חוסר-מקום. מייד הורתה פולה לנהג של בן-גוריון להסיע אותה ואת שומרי-הראש לביתו של שומרי-הראש. שם אספה את אשתו, תו, והמכונית המשטרה לבליינטון. הן שערוריה שערכה פולה בבית-החולים הועילה, האשה אושפזה מייד.

כ אשר הוקמה החוליה של שומרי גורילות*, הועידו לחבריה את השמירה על אישיות אחת בלבד — דויד בן-גוריון. ראש-הממשלה ושר-הביטחון. כבר אז נקבעו סטנדרטים גבוהים להתנהגות הגורילות, ובעיקר להתנהגות האישים ה"לשכות ושלישים. הגורילות היו שומרי ראש בלבד, ואסור היה להם לבצע שירותים אישיים כלשהם עבור האישיות השמורה. אצל בן-גוריון לא היתה כלל בעיה. הוא מעולם לא דרש שירותי משרתים מגורילות, וגם לא היה זקוק להם. בן-גוריון היה מוקף תמיד בעוזרים, ראשי לשכות ושלישים. שהיו צריכים להילחם עימו כדי שיסכים לקבל את עזרתם. לא כך היתה פולה בן-גוריון. היא הקדישה את כל חייה לבן-גוריון, ולא הבינה את מישוהו יכול לנהוג אחרת בבן-גוריון עצמו, או בה, כרעייתו. במשך השנים התיידדו הגורילות עם פולה, והיא החלה להטיל עליהם שירותים משירי תים שונים: החל בהורדת האשפה בבית שבשדרות הקרן-הקיימת**, דרך קניית

* כינוי הלקוח מצרפת של דה'גול, שם היו מכונים שומרי-הראש בשם זה. ** אחרי מותו של בן-גוריון הוסב שם השדרה, לשדרות בן-גוריון.